

Split, dana 11. studenoga 2024.g.

TRGOVAČKI SUD SPLIT
Za
VISOKI TRGOVAČKI SUD RH

Poslovni broj: P-350/2023

TUŽITELJ: DRAŽEN LUKŠIĆ, OIB: 73473462994, Kvaternikoba br 31, Split,
zastupan po Ani Jadrić, odvjetnici u Splitu

TUŽENIK: BERYLLUS d.o.o., za poslovanje nekretninama i usluge stečajju, OIB:
30125850583, Kvaternikoba br. 31 Split, zastupana po stečajnom
upravitelju Srđanu Dvorniku, a on po Marku Jurkoviću, odvjetniku u
Splitu

Radi: Izdvajanja/ izlučenja

ODGOVOR TUŽENIKA
NA ŽALBU TUŽITELJA

I. U rubriciranoj pravnoj stvari, Trgovački sud Split je donio presudu s danom 25. listopada 2024.g. kojom se odbija tužbeni zahtjev kao i prijedlog radi osiguranja.

Na navedenu presudu tuženik nema primjedbi, dok je tužitelj izjavio žalbu, na koju se tuženik ovim putem očituje kako slijedi:

Osim što tužitelj u žalbi na presudu ponavlja navode iz tužbe, ničim nije doveo u pitanje osnovanosti presude. Naime, tužitelj i dalje smatra da je temeljem dostavljene dokumentacije stekao osnov za izdvajanje predmetne nekretnine iz stečajne mase tuženika te se pri tom opet poziva na ugovor o kupoprodaji (po kojem nije izvršio svoje obveze) i ugovor o kompenzaciji koji je sačinjen naknadno i isključivo za potrebe ovog postupka s ciljem uspjeha tužitelja.

Sud je ocjenom svakog pojedinog dokaza i u njihovoj ukupnosti iznio pravilan zaključak kako tužitelj nije dokazao osnovanost svojih navoda pa tako svjedok Jago Tonković u svojem iskazu u bitnome je naveo kako je u tvrtki tuženika, prije otvaranja stečajnog postupka bio, direktor, član društva i član uprave. Predmetni Ugovor o kupoprodaji na kojem počiva tužbeni zahtjev tužitelja, isti da ne spori. Dio cijene za navedenu isti da je namirio kompenzacijom sa tvrtkom Beryllus d.o.o, odnosno sa potraživanjem koje je isti

imao spram firme, a dio da se plaća banci, s time što banka prethodno izdaje pismo namjere. Osobno da ne zna je li preostali iznos kupoprodajne cijene podmiren, ali da u vrijeme dok je on bio direktor banka nije izdala pismo namjere.

Naime, prvenstveno se ističe kako svjedok Tonković u svojem iskazu navodi kako za njega po ničemu nije sporan kupoprodajni Ugovor temeljem kojega je tužitelj stekao osnov za upis uknjižbe prava vlasništva predmetne nekretnine. **Međutim, ukazuje se Sudu kako je gđin. Tonković na ročištu održanog radi očitovanja o prijedlogu radi otvaranja stečajnog postupka održanom dana 17.11.2022.g. naveo kako dužnik Beryllus raspolaže imovinom i to baš predmetnim stanom. Dakle, isti je očito u međuvremenu promijenio mišljenje u pogledu vlasništva predmetnog stana.**

Nadalje, isti je u svojem iskazu opetovano istaknuo kako je predmetna kupoprodaja sigurno bila knjigovodstveno popraćena, a sva knjigovodstvena dokumentacija da je vođena od strane knjigovodkinje Dušanke Colović. On pak osobno da je dao na uvid stečajnom upravitelju svu relevantnu dokumentaciju.

Prethodni navodi svjedoka neistiniti su. Knjigovodstvo na čelu s gđom Colović od kraja 2021.godine nije vodilo knjigovodstvenu dokumentaciju, odnosno prestalo je s vođenjem iste 31.12.2021.godine. Prilikom kontaktiranja gđina Tonkovića isti je stečajnom upravitelju dostavio isključivo bruto bilancu za 2021.godinu uz navode da se u istoj nalazi sve uključujući i dokumentaciju vezanu za pozajmice.

Iz iskaza samog tužitelja Dražena Lukšića također su razvidne mnoge nelogičnosti koje ukazuju na cjelovitu neosnovanost tužbenog zahtjeva.

Prvenstveno se još jednom naznačuje kako Ugovor o kompenzaciji koji prileži predmetnom spisu nikada ranije od strane tužitelja nije dostavljen niti uz prijavu tražbine, a niti naknadno u stečajnom postupku, a zbog čega je tuženik prigovarao vjerodostojnosti takve neovjerene isprave, a koji prigovor je i sud u konačnici prihvatio kao osnovan.

Sam tužitelj vezano za citirani ugovor iskazuje u „vjerojatnosti“, a ne konkretnim činjenicama. Naime, isti u svojem iskazu navodi kako ne zna kada je navedeni ugovor sastavljen i potpisan, ali da je taj ugovor vjerojatno sastavljen od strane njega i svjedoka Tonkovića (koji to u svojem iskazu nije spomenuo) kao i da je sastavljen vjerojatno po predlošcima ugovora koje su imali u društvu.

Također, ustraje se u navodu kako u ovršnom postupku posl.br. Ovr-1751/19 punomoćnik Dražena Lukšića je podnio prigovor treće osobe i prijedlog za odgodu ovrhe, međutim sporni ugovor o kompenzaciji nije ni u tom postupku dostavljen.

Zaključno, cijena nije plaćena, kompenzacije nije bilo, tužitelj nije udovoljio traženju Banke, dok traje ovaj postupak ubire plodove na predmetnom stanu iako isti nije njegova imovina itd.

Predlaže se odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi u cijelosti prvostupanjsku presudu.

Tuženik p.p.